

Varneje po zaslugi vseh

»Zlasti v minulem letu in v preteklih mesecih letošnjega leta opazamo bistveno izboljšanje varnosti na vseh področjih življenja in dela naše občine, saj vsi kazalci o kaznivih dejanjih ali prekrških kažejo nenehno upadanje. Zlasti pomembno je omeniti to, da so postali ljudje v delovnih kolektivih še posebej pozorni do družbenega imetja in je vse več primerov, ko sami preprečijo storitev kaznivega dejanja ali pa o nepošteni nameri obvestijo miličnike naše postaje.«

To so besede, ki smo jih najprej zapisali ob pogovoru s komandirjem postaje milice Šiška Tonetom Avsecem, ki že 21 let dela na postaji, zadnjih pet let pa je komandir.

»Ni fraza, če govorimo o dobri samozaščiti in osveščenosti, saj lahko postrežemo z nešteto podatki, ki to potrjujejo. Tu so kazalci o tem, koliko kaznivih dejanj prijavijo občani sami, imamo ocene raziskanosti, ki govorijo, kolikokrat so občani pomagali pri izsleditvi storilcev, na vseh ravneh družbenopolitičnega življenja v občini pa smo deležni vidne in koristne podpore. Najpomembnejše se mi zdi poudariti, da bi ne bila raziskanost kaznivih dejanj in prekrškov še zdaleč tako dobra, če bi ne imeli podpore prebivalcev naše občine.«

In vse to ob dejstvu, da delajo na naši postaji milice povsem mladi ali zelo mladi ljudje, ki pa so se že uveljavili v svojih okoliših, pri ljudeh so pridobili zaupanje in nazvali trdne vezi.«

• Po vaših besedah sodeč je živjetost postaje milice v delo in življenje občine lahko za primer podružbljanja varnosti in družbene samozaščite.

»Naj omenim primer. Uvedli smo prakso, da vsake tri mesece poročamo na sejah delegatske skupščine o delu postaje; jaz sem član občinskega komiteja za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, eden pomočnikov komandirja postaje je član občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in podobno. Vodje varnostnih okolišev se nenehno vključujejo v delo in varnostno problematiko krajevnih skupnosti, v prihodnje pa bomo tudi v novih krajevnih skupnostih postavili vodje varnostnih okolišev.«

To je organizacijska plat, živjetosti delavcev postaje milice v življenje okrog njih pa se kaže tudi v nenehnih vabilih z vseh strani. Vabijo nas v delovne kolektive, krajevne skupnosti, šole in drugod. Bodisi da gre ob takih povabilih za nasvete, strokovno pomoč, delovni dogovor in podobno. Skratka: posluš vseh družbenopolitičnih dejavnikov je prispeval, da je postalo naše delo resnično strokovni dejavnik vsesplošnih prizadevanj pri podružbljanju vprašanj varnosti in družbene samozaščite.«

• Ob tako tesnem sodelovanju verjetno lažje in odkriteje govorite tudi o težavah in problemih, ki jih glede na pestrost življenja in dela prav gotovo ne manjka. Katera so tista področja in problemi, kjer bi lahko dosegli še več?

»Na splošno le težko govorimo, ker smo vajeni ob vsakem pogovoru omenjati le konkretne probleme in pojave. Menimo namreč, da si ne smemo zatiskati oči pred njimi.«

Poglejte, recimo, problem, s katerim se srečujejo prebivalci novih sosesk ob Bijedčevi in Smrtnikovi. Gre za tista podzemna potkirišča, ki so nezavarovana in neustrezno osvetljena. Na pobudo prebivalcev in krajevne skupnosti smo organizirali nekaj zelo uspešnih akcij, ki so se končale s prijetjem ozumljencev — predvsem vlomilcev v avtomobile. Ob tem razveseljuje, da gre za nove prebivalce, ki pa so že pokazali voljo za so-

delovanje in odpravljanje problemov in so lahko zgled marsikateremu »starejšemu« hišnemu svetu.«

• Govorili ste o izboljšanju odnosa do družbene lastnine. Kako pa je z odnosom do lastnega imetja?

»To je lahko zgodba zase, ker moramo izreči nekaj kritičnih na račun naših občanov. Niso še zadosti pozorni pri varovanju lastnega imetja. Dogaja se, da kdo izmed naših občanov odhaja na dopust in že zvečer naloži v avto vso opremo. Zjutraj pa najde prazen avtomobil. Avto ni trezor in je nemogoče, da bi vsakega zavarovali. Potem je tu tudi problem praznih stanovanj med dopusti. Dogaja se, da stanovalci odidejo na dopust in

pustijo prižgan električni kuhalnik, ali odprti plin ter vodo. Take drobne malomarnosti pa jim pokvarijo dopust, nastane precejšnja škoda — in to tudi na imetju njihovih sosedov.«

• V poročilih je zapisano, da ste nekajkrat iskali izgubljene otroke. Kako pride do tega, da se izgubijo celo otroci iz vrtcev?

»Prepričani smo, da se to ne bo več dogajalo, se pa je. Otroci iz vrtca so odšli, recimo, v Mostec in se je kateri izgubil. To priča o premajhni pozornosti in skrbi in upamo, da so primeri, ki smo jih obravnavali, delovali vzgojno tudi na ostale. Nikakor pa ne smemo zanikati odgovornosti in dejstva, da se je to pač zgodilo — in to nekajkrat.«

• Kadar steče beseda o najmlajših, nehotе pomislimo tudi na njihovo siceršnjo varnost, zlasti v prometu.

»V minulem letu ni bilo niti ene hujše prometne nesreče, v kateri bi bil udeležen otrok ali šolar. Skupaj z osnovnimi šolami smo dosegli velik napredek, zlasti ob pričetku šolskega leta. Miličniki in učitelji izvajajo prave učne ure na cestah in ob križiščih, ki so zlasti pomembne za prvošolčke. Nadalje se pridružuje v teh prizadevanjih še občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki je zlasti v minulem in letošnjem letu dosegel vidne uspehe.«

Zal pa odrasli občani delamo vse preveč napak v priči otrok, ki se raje zgledujejo, kot da poslušajo dobrosamerne nasvete. Poglejte samo tekanje čez cesto — kljub podhodom za pešce, ki smo jih zgradili. Vse to opazujejo otroci in bodo jutri enako počeli tudi oni.«

• Ko že govorimo o prometni varnosti, je treba zapisati, da se je le-ta bistveno izboljšala.

»Seveda se je in to precej. Zahvala gre v dobri meri tudi novi Celovski cesti, ki prispeva tudi k večji prepustnosti prometnih tokov, njena urejenost pa zagotavlja boljšo prometno varnost.«

• V Šiški in tudi v vsej občini že dolgo ni bilo nobene večje kršitve javnega reda in

miru. Izboljšuje se tudi stanje okrog prireditvev v hali Tivoli.

»Zlasti v hali Tivoli smo imeli veliko dela, sedaj pa jih lahko pohvalimo, da so tudi sami veliko storili. Uredili so boljšo čuvajsko in rediteljsko službo, pred vsako prireditvijo pa se posebej sestanemo in dogovorimo za zavarovanje. Je pa res to, da se je javni red in mir precej izboljšal. Nekateri podatki kažejo, da je število teh kršitev ponekod letos upadlo.«

• Izčrpali smo vsa vprašanja, ki smo jih pripravili. Morda bi vi naredili zaključek namesto nas.

»Najpomembnejše sem dejal že uvodoma, ob koncu pa bi rad, vendar ne nazadnje, poudaril še nekaj. To je, da na naši postaji uspešno rešujemo stanovanjske probleme, da smo dobro tehnično opremljeni, da smo dobili nove prostore za oddelek v Medvodah. Kako smo prišli do tega, je vsakomur jasno — gre za družbena sredstva in pa za to, da je delegatska skupščina vse naše probleme reševala sproti in z veliko mero poslušanja ter pripravljenosti, da nam pomaga. To se nam zdi še zlasti pomembno in postavlja pred slehernega delavca na postaji še dodatno odgovornost, da opravičimo zaupana sredstva in vso pomoč, ki smo je deležni.«

Pogovor pripravil: Toni Perić
Foto: Franc Rozman

OBVESTILO

Organizacija ZZB NOV Krajevne skupnosti Vižmarje-Brod namerava postaviti spominsko obeležje udeležencem NOB in internancem, ki so v času NOB žrtvovali svoja življenja. Do sedaj smo uspeli zbrati 13 imen oseb, ki so padli kot talci, kot aktivni udeleženci NOB ali pa so umrli v zaporih oziroma taboriščih.

Po naših evidencah so med NOB padli ali umrli naslednji:

1. Erjavec Zanka, Miheličeva c. — padla doma, črna roka
2. Jezeršek Alojz, Miheličeva 11 — padel kot borec kor. odr.
3. Jerančič Edvard, Vižmarska pot — padel kot borec Gor. odr.
4. Jurca Franc, Tacenska c. — padel kot talec
5. Kermavner Ivo, Ob Savi — padel kot borec Grad. brig.
6. Kocjan Jože, Miheličeva 8 — padel kot borec Šlandr. brigade
7. Merhar Franc-Veselko, Vižmarska — padel kot borec Šlandr. brigade
8. Nedoh Anton, Na Gaju — padel kot borec pri Kočevju
9. Pipan Anton, Vižmarska — padel kot borec 31. Divizije
10. Pretnar Janez, Vižmarska p. — padel kot borec Gor. odr.
11. Prednar Miha, Miheličeva — padel v Iškem ving. bolnica
12. Rotar Jože, Ob Savi — padel kot borec Kamniš. zas. odr.
13. Sedej Stane, Tacenska c. — padel kot borec Vojkove brigade

Prosimo vse krajevne naše krajevne skupnosti, da sporočijo še imena morebitnih drugih udeležencev ali sodelavcev NOB, ki so padli ali umrli v času druge svetovne vojne. Podatke s potrebno obrazložitvijo posameznih udeležencev sporočite pisarni krajevne skupnosti Vižmarje-Brod, Na Gmajni št. 1 do konca avgusta 1980.

ZDRUŽENJE ZVEZE BORCEV NOV
VIŽMARJE-BROD